ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 15 ЮЛИЙ 1924 ГОД. БРОЙ 5. -57

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“-Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни — 100 лева.

Официални обявления по 2·50 лв. на □ с. м. Сждебнитѣ пристави плащатъ по 1 левъ на дума.

Търговски по 50 ст. на □ см.

За хроникиране — 5 лева на редъ

Всичко въ предплата.

Ржкописи не се връщатъ.

ЯМБОЛСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ № 6092.

Известява се на интересующитѣ, че на 22 юлий н. г., въ 3 часа следъ обѣдъ, въ помещението на Ямболското Околийско Финансово Управление, ще се произведе търгъ по доброволно съгласие, за отдаване подъ наемъ общинскитѣ салми № № 9, 10, 11а, 12 и 24 и стаитѣ подъ № № 8, 8, 8 и 25, находящи се въ общинската кланица, за време отъ 1 августъ до 15 декемврий т. год.

Наддаването ще става по отдѣлно за всѣка салма и стая върху следующитѣ първоначални цени: 1) За салма № 9 — 1,500 лева; № 10 — 500 лева; № 11а — 800 лева; № 12 — 1,000 лева и № 24 — 2,000 лева. 2) за стаитѣ № № 8, 8, 8 и 25 по 400 лева за всѣка една.

Забележка. Казанитѣ находящи се подъ салми № № 9, 11а и 24 сж достжпни за ползуване отъ тия, които колятъ въ кланицата и иматъ нужда отъ тѣхъ, безъ да се гледа, че попадатъ подъ некоя отъ горнитѣ салми.

Отъ конкурентитѣ се изискватъ само депозитъ 10 %.

гр. Ямболъ. 11 юлий 1924 год.

Отъ Управлението.

„ХЕНДЕЗА“

Единствено ефикасно средство противъ МАЯСЪЛА и сжщевременно практиченъ инструментъ за рационално лѣкуване и предпазване отъ ХЕМОРОИДИ.

«ХЕНДЕЗА» е най-новото изобретение на науката, изпитано и удобрено отъ Върх. Медиц. Съветъ съ № 15086.

«ХЕНДЕЗА» се продава въ всички аптеки и дрогерии въ Царството.

Главенъ представитель за България:

2—3 ВЛАДИМИРЪ КОСЕВЪ, ул. „Маринъ Дриновъ“ 11 — София.

Бояджийско Декоративно Строително Ателие „ШЕВИЦА“

НА ПЕТРЪ З. БОНЕВЪ

ул. „Македонска“ — срещу зарзаватчийскитѣ дюкяни. 2—3

Приема за изработване всѣкаква бояджийска работа, като: стенна декорация, фирми на ламарина, платъ, зидъ и стъкла.

Боядисване разни мобели и др. въ разни цвѣтове.

Въ ателието се продаватъ разни шаблони за декорации, като: бордюри, фризи, щрайзери и тапети съ една и нѣколко бои.

Продава или приготовлява готови блажни бои, като дава и опжтвания за начина на работенето.

Важно за мандраджии.

Въ новопостроената ледница на **Панайотъ М. Кънчевъ**, ул. «Търговска» № 111, могатъ да се складиратъ различни количества сирене презъ настоящия сезонъ

Складиралитѣ ще намѣрятъ смѣтка въ това, че при тоя видъ запазване, освенъ придобиваната качественость, но и фирата, която проявява сиренето по обикновеному по два килограма на тенекия, се избѣгва.

Въ зависимость отъ поставеното количество въ ледницата, ще се плаща и умѣренъ наемъ. 1—3

МЕХАНИЧЕСКО АТЕЛИЕ НА МИХАИЛЪ ИВАНОВЪ ДО ЧИТАЛИЩЕ „СЪГЛАСИЕ“.

Изработва **нови метялически легла — табло** и **поправя** всички видове **шевни и плетачни машини.**

ЦЕНИ УМѢРЕНИ. 1—2

ОЖИДАЩЪ ЗА КУЛТУРА ГРАДЪ ЯМБОЛЪ.

Не само ожиданъ, а да е устроенъ културенъ центъръ на района си, Ямболъ се нуждае: паралелно съ водоснабдяването, да канализира и отходнитѣ си мѣста; да прокара всички главни улици като сжщитѣ се павиратъ по начинъ никога да не се пълнятъ съ каль презъ зимата и съ прахъ презъ лѣто то, както днесъ почти цѣлия се заблатява, щомъ вали дъждъ; регулирайки Тунджа, Каргуна да се преустрои въ венецианска градина, а не както днесъ се е преобразилъ въ огнища за смъртоносна малария и въ най-забележителенъ центъръ на охтиката въ България, както специалиститѣ по лѣкуване на туберкулозата го сочатъ; да построи нови първоначални училища и гимназия съ дворове, а не както е днесъ: съ 42 първоначални отдѣления, съ 24 прогимназиялни и 20 гимназиялни класове или всичко съ 86 паралелки съ 100 души учителски персоналъ и всички набъкани въ училища съ около 60 учебни стаи, но отъ тѣхъ само 4 училища сж съ по 4 учебни хигиенични стаи, и при туй нито едно поне отъ всички съ училищенъ дворъ!

Това свидетелствува, че ямболското учебно дѣло се проявява днесъ като училищенъ адъ, а не съ приветливи здания, за илюзията на които се иждивяватъ годишно около 4 милиона реални общински пари, вънъ отъ разходитѣ на държавата — вследствие на което се получаватъ резултати обратни на преследванитѣ отъ съвременното училище цели.

Здравословни жилища за широкото гражданство, хлѣбопроизводство, продукти за консумация, театъръ и библиотека за умствения Ямболъ сж днесъ фикции, поднасяни отъ мнозина за реални постижимости дори утре.

Излишно е да се чъртае каталога на културнитѣ липси на Ямболъ или напримѣръ на другъ градъ.

Онова, което дава потикъ за зараждане и организирано преследване на ожидани културни прояви на даденъ градъ, е подобренъ поминъкъ и излишъкъ отъ производства, съ спестенитѣ равноценности на които се само зараждатъ културнитѣ замисли на напредничавия човѣкъ, ако е такъвъ, напримѣръ нашия ямболецъ.

Днесъ общия поминъкъ на гражданството, съ рѣдки изключения — изглеждащи на оазиси срѣдъ пустиня — е примитивенъ: ралото, мотиката и лопатата сж сжщо тъй преобладающъ елементъ на производство, както това е било и въ робска България. Не че тия инструменти не сж такива на съвременния европейски обработвачъ на благодатната земя: тѣ тамъ обаче сж сечива при широко разнообразния инвентаръ отъ съвременни машинарии, а у насъ сж сами — самички, изприщващи голитѣ ржце на българина, обремененъ съ денонощенъ трудъ, безъ почти всѣки отъ всички да може да свързва двата края на разнищения ни поминъкъ.

Разбира се, че при такова състояние на нѣщата, тъй изнурения човѣкъ не му се слуша за култура и напредъкъ, съ които всички отъ западъ се перчатъ и сочейки къмъ България, я именуватъ: *останала надире, но съ бждаще страна,* и т. н.

Днесъ Ямболъ има вече проучени проекти модерно да се водоснабди и модерно да се електрифицира. Инженеръ Евстати Стефановъ, водоснабдитель на не малко градове у насъ, е представилъ тоя си проектъ и всѣки любозчателенъ гражданинъ може въ всѣко време да го разгледа — благоустройственото отдѣление на г. архитектъ Гюлевъ въ общината е винаги на услугитѣ му.

Каква е тезата на инженеръ Стефановъ? Игнорирайки осьта на Ямболъ — рѣка Тунджа, около която още преди 20 вѣка Ямболъ е билъ построенъ да се движи и диша около нея и чрезъ която съгласно съвременната техника Ямболъ би се преобразилъ въ рай — г. инженера заставлява ямболци да игноциратъ тоя божи даръ и вмѣсто него по изкуственъ пжть да произвеждатъ кюмуръ посредствомъ системата на инженеръ Броцки: кюмура да кара газожении мотори за електрифициране на града и помпуване подпочвената вода отъ мѣстностьта около гарата по направление къмъ ожидащия за култура Ямболъ.

Запитанъ отъ ямболци за значението на рѣката като факторъ на силопроизводство въ Ямболъ, г. инженера погледна иронично на тоя въпросъ като въпросъ и твърдейки, че съвременната техника щѣла да рискува, ако дрьзнѣла да впрѣга рѣка Тунджа въ силопроизводство, не счете за нуждно нито да се спре въ проекта си, нито да аргументира отхвърлянето му.

Тоя основенъ въпросъ за подемъ на Ямболъ следва да бжде застжпанъ отъ инженерската колегия въ града и ако ней е нуженъ импулсъ съ повисща компетентность, дружеството й въ София не би трѣбвало да остане индифирентно, щомъ такъвъ въпросъ се повдигне, тъй пренебрежително игнориранъ отъ контрагента на общината — инженеръ Стефановъ, комуто е било платено съответственъ хонораръ, като че ли да подведе цѣлъ градъ *).

Ако обаче всичко остане въ разговори само по кафенетата, излишно е не само да не се започва, но и горѣнаписанитѣ блѣди редове оставатъ сжщо тъй излишни, както, може би, и всички въ Ямболъ сме излишни.

*) Нѣколко последователни броя на *списанието на инженерно-архитектното д-ство* въ София сж заети съ статии около водоснабдяването на София; сжщо тъй въпроси и отъ по-малко крупенъ характеръ тамъ се третиратъ. Повдигнатия въпросъ за Ямболъ не е отъ много маловажнитѣ, за да не бжде сжщо тъй здраво застжпанъ отъ компетентнитѣ въ Ямболъ или отъ другаде лица.

D-r Wasser.

ЧИТАЛИЩНИЯ ПРАЗНИКЪ ВЪ ЯМБОЛЪ.

Той се отпразднува завчера само съ музика. Тримата музиканти сливенци *В. Детолюбовъ, Мишо Тодоровъ* и *цигуларчето* между тѣхъ, заедно съ друго четвърто сливенче — съ стихове отъ Пенчо Славейковъ за Бетховенъ — бѣха на сцената и обладаха празднуующия Ямболъ.

г. Детолюбовъ разказа, че живота и изкуството сж въ вѣчна гонитба, че музиката е първичното отъ изкуствата; че еднички тя възпѣва подвизитѣ, чудесата и явленията въ свѣта; че произхода й е отъ Бога — както още преди Христа, Платонъ е поддържалъ — и че пакъ въ него тя се вхожда; ония народи, които не сж почитали музиката, сж пропадали. Синътъ на бога Брахма, 3000 години преди Христа, е изнамѣрилъ флейтата; когато той свирѣлъ съ нея, народътъ е чувствувалъ божествениятъ й произходъ и съ религиозни чувства е почиталъ звуцитѣ на тоя музикаленъ инструментъ: осмѣлявалъ ли се е обаче нѣкой отъ тѣхъ да я подражава, считало се е, че той осквернява божеството и е бивалъ осжжданъ на смърть.

У гърцитѣ и у римлянитѣ музиката е била монополизирана — държавата си служила съ сжщата, за да направлява управляванитѣ отъ нея народи.

Презъ време на гоненията на християнството, когато то се е разпространявало между езическия свѣтъ изъ катакомбитѣ, тихо-шептящитѣ пѣсни на горящитѣ мжченици сж се подемали отъ християнствующиятѣ народъ всрѣдъ Римъ и отъ тогава музиката се е демократизирала. Днесъ и обезвѣренитѣ народи изпитватъ божествения й произходъ.

Презъ време на беседата си, г. Детолюбовъ дочакваше пианиста Мишо да изпълнява откжсяеци отъ Бахъ, Моцартъ, Бетховенъ и Менделсонъ.

Беседвайки съ музикаленъ гласъ отъ единия, отронвайки божествени хармонии съ пианото на другия и хармонизирайки цигулката на третия съ преливащитѣ се музикални талази на пианото, ямболци се възвишаваха за пръвъ пжть музикално и проникваха изъ духовнитѣ творчества на класическитѣ композитори.

Четвъртия момъкъ, който издекламира стиховетѣ за Бетховена, бѣше дошелъ сжщо отъ Сливенъ, за праздника на читалището въ Ямболъ.

Единственъ председательтъ на празднующето читалище, г. Хр. Бѣлевъ, само съ 5—6 думи изказа пожелание предъ многобройната ямболска публика тя пакъ тъй многобройна да бжде и при полагане основниятъ камъкъ на проектираното за строежъ и само върху хартия начъртано читалище.

Думитѣ му се изгубиха изъ музикалното изпълнение на талантливитѣ сливенци.

Вмѣсто читалищенъ, праздника се превърна на чисто музикаленъ праздникъ, загубилъ пълното си значение за обединяване на ямболци въ едно цѣло, несъобразителность, каквато другъ пжть трѣбва да се избѣгва.

Съседни едни на други за музикални наслади, новитѣ сливенци и новитѣ ямболци биха могли да се обединяватъ и въ други области извънъ музиката — въ поминъка си, за да подобрятъ живота си, а следъ това и въ други изкуства за наслада отъ живота си.

С. Татарчевъ.

РѢКА ТУНДЖА НАПУСКА ГРАДЪ ЯМБОЛЪ.

При памучната фабрика подъ градската градина сж построени два бента, отдалечени единъ отъ другъ на около 200—300 метра. Чрезъ просмукване подъ бентоветѣ и чрезъ протичане върху тѣхъ Тунджа си е изработила ржкавъ, презъ който водитѣ й се раздѣляха на две: едната часть течеше презъ главното корито, върху което сж построени 5 воденици до с. Ханово и другата часть течеше презъ ржкава на името на сжщото село.

По причини на липса на контролъ отъ държавната власть надъ бентоветѣ на воденицитѣ, презъ течение на десятки години, откогато политически страната е освободена отъ агарянството на поганеца, стопанитѣ на воденицитѣ по това главно корито сж се надпреварвали да повдигатъ надъ разрешената имъ височина коронитѣ на бентоветѣ и заради туй главното корито се изпълнило съ наноси докато най-после миналата година презъ него бѣ съвсемъ престанало да тече рѣка. Заинте-